

РЕШЕНИЕ

№ 6847

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в закрито заседание на 16.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **9491** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 - 298 от АПК.

Образувано е по жалба на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-М. Е. Р. Т., срещу постановление изх.№ 23260/01.06.2022г. на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ С. Я., рег.№ 844, район на действие СГС по изп. дело № 202118440401841, с което на основание чл.290 АПК е наложена глоба в размер на 500 лева за неизпълнение на задължението, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм. д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, с искане за отмяната му.

В жалбата се твърди, че постановлението е незаконосъобразно издадено, тъй като съдебният изпълнител не е дал указания за начина, по който да се изпълни задължението, предвид деликатността на ситуацията и най-вече фактът, че същото е поставено единствено на волята на детето.

Ответникът – ЧСИ С. Я. оспорва основателността на жалбата, като излага доводи в приложените към преписката мотиви.

Административен съд София-град, след като се запозна с жалбата, становищата на страните и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Изпълнително дело № 20218440401841 е образувано на 09.09.2021г. по молба на вискателя В. П. Д. срещу длъжника директора на Дирекция социално подпомагане – М., за неизпълнение на Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град. С посоченото решение е осъден директора на ДСП – М., [населено място] да възстанови служебно

положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварителното изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020г. на директора на ДСП - М., с която детето П. В. Д. е настанено в семейството на К. З. С., като върне детето на неговата майка В. П. Д.. Съдът със същото решение е определил едномесечен срок за извършване на съответните действия, считано от влизане в сила на решението и е отхвърлил искането за допускане на предварителното му изпълнение на основание чл.242, ал.2, т.3 ГПК, вр. чл.144 АПК. Решението, съгласно направеното върху него отбелязване, е влязло в сила на 08.07.2021г.

До длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение с изх. № 41843/14.09.2021г., връчена на 17.09.2021г., с която той е уведомен за образуваното изпълнително дело и за задължението, като на основание чл.277, ал.1 АПК същият е поканен в 14-дневен срок от връчване на поканата, да изпълни доброволно задължението си. Директорът на ДСП „М.“ е уведомен, че ако в дадения срок не изпълни задължението си да върне детето П. В. Д. на неговата майка В. П. Д., на основание чл.290, ал.1 АПК, ще му бъде наложена глоба в размер на 300 лева седмично до изпълнение на задължението за извършване на определеното действие.

Срокът за доброволно изпълнение, считано от датата на връчване - 17.09.2021г., е изтекъл на 01.10.2021г., към която дата няма данни по делото детето да е върнато на майката.

На 20.09.2021г. Е. Р. Т. - Директор на ДСП „М.“, е подал до ЧСИ уведомление, че са налице пречки за изпълнение на съдебното решение като се е позовал на Заповед за незабавна защита от 01.05.2021г., издадена в полза на П. В. Д. срещу неговата майка и вискател по делото; Решение от 28.06.2021г. на СРС, III ГО, 80 състав по дело 35538/2020г., с което е допуснато ново настаняване на детето П. В. Д. извън семейството на неговата майка; молба от 01.09.2021г. до Върховен административен съд за отмяна на влязлото в сила Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

До длъжника е изпратено съобщение с изх. № 46207/08.10.2021г., връчено на 12.10.2021г., е което му е указано, че до отмяна на Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, същото подлежи на изпълнение, а неизпълнението се обезпечава със санкция по чл.290 АПК. Указано е също, че срокът за доброволно изпълнение е започнал да тече от деня, следващ връчването на поканата за доброволно изпълнение - 18.09.2021г. и е изтекъл на 01.10.2021г. Със същото съобщение са изискани доказателства за влизане в сила на Решение от 28.06.2021г. на СРС, III ГО, 80 състав по дело № 35538/2020г., както и доказателства за определения от съда срок на мерките съгласно чл.5, ал.2 ЗЗДН, предвид спешния и привременен характер на заповедта.

На 13.10.2021г. при ЧСИ е постъпило уведомление от длъжника, че издадената заповед за незабавна защита е с привременен характер и действа до издаване на заповед за защита с определен от съда срок съгласно чл.5, ал.2 ЗЗДН, а производството по гражданското дело, по което е издадена продължава. Със същото уведомление длъжникът е посочил, че Решение от 28.06.2021г. на СРС, III ГО, 80 състав по дело № 35538/2020г. за настаняване на детето извън семейството на неговата майка не е влязло в сила.

На 02.11.2021г. от ЧСИ до длъжника е изпратено ново съобщение с изх. № 50650/02.11.2021г., с което същият е уведомен, че с два броя уведомления от с вх. № 37308/20.09.2021г. и вх. № 40690/13.10.2021г. не са представени влезли в сила

съдебни актове, които подлежат на изпълнение, и които да пречат изпълнението на Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д.№ 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град. Във връзка с това е задължен в тридневен срок, считано от датата на връчване да представи доказателства за изпълнение на задължението за връщане на детето П. В. Д., [дата на раждане] на неговата майка В. П. Д. съгласно Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д.№ 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

На 04.11.2021г. в деловодството на ЧСИ е заведена молба от вискателя В. П. Д. за спиране на производството поради това, че страните са в процедура по медиация пред СРС, с оглед евентуално постигане на споразумение. С постановление от 05.11.2021г. изпълнителното производство е спряно на основание чл.432, ал.1, т.2 ГПК.

На 21.12.2021г. вискателят В. П. Д. е подала молба за възобновяване на производството, поради непостигане на споразумение за доброволно изпълнение на задължение на длъжника. С постановление от 22.12.2021г. изпълнителното производство е възобновено, за което страните са уведомени.

На 23.12.2021г. в деловодството на ЧСИ е заведена нова молба от вискателя В. П. Д. с приложен към нея препис от Решение № III- 139-20224376/20.12.2021г. на СРС, постановено по гр. д. № 22907/2021г., с което е оставена без уважение молбата на ДСП-М. за издаване на заповед за закрила от домашно насилие по чл.8 ЗЗДН в полза на П. В. Д., против В. П. Д., отказано е издаването на заповед за съдебна защита по чл.5, ал.1 ЗЗДН, обявена е на основание чл.19 ЗЗДН за загубила действие заповед за незабавна защита от 01.05.2021г., издадена по гр. д. № 22907/2021г. на СРС.

На 30.12.2021г. в деловодството на кантората е заведена молба с вх. № 60551/30.12.2021г. от вискателя В. П. Д., с която последната моли да бъде наложена глоба на директора на ДСП-М., поради неизпълнение на длъжното от него незаместимо действие. В молбата е посочено, че до момента не били предприети никакви действия по връщане на детето, напротив Д. била възпрепятствана в опитите си за контакт с детето, а ДСП-М. не е оказало съдействие за организиране на среща между двамата. Към молбата е приложено копие на молба до директора на ДСП-М. с вх. № 94В-00-0170#4/30.12.2021г., с която Д. е заявила, че няма контакт с детето си, въпреки постановеното и изпълнявано по делото Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

В хода на производството са наложени две глоби в размер на 300лв., на основание чл.290 от АПК, съответно с постановление от 30.12.2021г. и 15.02.2022г., както и такава от 500лв., наложена с постановление от 17.05.2022г.

На 25.05.2022г. вискателят В. Д. е подала молба с вх.№ 26366 от същата дата, с която твърди, че към момента длъжникът не е изпълнил задължението си и моли на длъжника да му бъде наложена глоба за неизпълнение на задължението по съдебното решение на АССГ, вменено по адм.д.№ 11258:2020г.

При така установената фактическа обстановка ЧСИ е приел, че към 14:00 часа на 25.05.2022г. Е. Р. Т. - Директор на ДСП „М.“ не е изпълнил задължението си да възстанови служебно положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварително изпълнение на Заповед на директора на ДСП „М.“ № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020г., с която детето П. В. Д., [дата на раждане], е настанено в семейството на К. З. С., като върне детето на неговата майка В. П. Д. и на основание чл.290 АПК е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 500 лева.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът извежда следните

правни изводи :

Съгласно разпоредбата на чл.294 АПК на обжалване подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. Според чл.271, ал.6 АПК органът по изпълнението се произнася с постановления. Доколкото в кодекса липсва легална дефиниция на понятието, за постановления следва да се възприемат всички произнасяния на органа по изпълнението по повод образуваното изпълнително производство.

Следователно жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт, подадена е от страна в производството /чл.295 АПК/ и в преклузивния срок за оспорване по чл.296, ал.1 АПК.

Предвид това жалбата е допустима, а разгледана по същество – неоснователна, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.267 АПК на изпълнение по реда на този дял /Дял пети АПК/ подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон, а според чл.268 АПК изпълнителни основания са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални или общи административни актове; решения, определения и разпореждания на административните съдилища; споразумения пред административните органи или пред съда. Орган по изпълнението според чл.271, ал.1, т.2 АПК за изпълнение срещу административен орган е съдебният изпълнител, в чийто съдебен район е местоизпълнението на задължението. С оглед това, че оспореното постановление за налагане на глоба по чл.290 АПК е издадено от ЧСИ с район на действие СГС, съдът приема, че е издадено от компетентен орган.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон.

Изпълнителното производство е образувано при наличие на годно изпълнително основание по см. на чл.268, т.2 АПК – влязло в сила и подлежащо на изпълнение Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, по молба на В. П. Д., явяваща се възкатель по см. на чл.274, ал.1 АПК. Изпълнението е насочено срещу надлежен длъжник по задължението, произтичащо от влязлото в сила и подлежащо на изпълнение Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град – директора на ДСП – М.. До длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение по чл.277 АПК, в която се съдържат изискуемите по ал.2 реквизити, като е предоставен 14-дневен срок за доброволно изпълнение на задължението, в съответствие с изискването по ал.1 на чл.277 АПК.

Задължението, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм.д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град, е незаместимо – жалбоподателят е задължен да възстанови служебно на положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане за предварително изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-М-013/06.07.2020г. на директора на ДСП-М., с която детето П. В. Д. е настанено в семейството на К. З. С. като върне детето на неговата майка В. П. Д.. Страните не спорят, че към датата на налагане на глобата с обжалваното постановление, задължението не е изпълнено от длъжника. Съгласно чл.290, ал.1 АПК при виновно неизпълнение органът по изпълнението налага на длъжностните лица, изпълняващи функциите на държавен орган, глоба от 50 до 1200 лв. седмично до изпълнение на задължението за определено действие. Според ал.3 на с.р. глобите по

ал.1 се налагат от органа по изпълнението, без да се спазва редът за установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания и в този кодекс.

Предвид фактическите установявания по делото съдът намира, че в случая са били налице всички условия за издаване на оспорения акт – налице е годно изпълнително основание, длъжникът е поканен да изпълни задължението доброволно, което той не е сторил в определения 14-дневен срок.

Не се споделят оплакванията, в които се твърди, че съдебният изпълнител е следвало да даде указания за конкретни, които да се извършат с оглед връщането на детето в семейството на неговата майка.

На първо място следва да се отбележи, че директорът на ДСП „М.“ е осъден служебно да възстанови положението, съществувало преди изпълнението на отмененото разпореждане. Това означава, че именно той следва да прояви процесуална активност като предприеме всички необходими действия, които да доведат целения резултат, в това число и чрез провеждане на срещи между детето и социални работници, включително психолози. Именно това е следвало да предприеме длъжникът, тъй като това са действия от неговата компетентност и възможности, а не да оправдава собственото си бездействие с липсата на указания от страна на съдебния изпълнител, с каквито правомощия последният не разполага.

По отношение размера на глобата:

Както се посочи по-горе разпоредбата на чл.290 АПК предвижда налагането на ежеседмична глоба от 50 до 1200 лева до изпълнение на незаместимото задължение. Размерът на глобата не е фиксиран и се определя в посочения диапазон в зависимост от всички обстоятелства, в т.ч. процесуалното поведение на длъжника като не съществува изискване при първо нарушение глобата да бъде наложена в минималния предвиден в кодекса размер. В случая е съобразено цялостното поведение на длъжника, както и заеманата от него ръководна длъжност, не се явява прекомерно утежняваща по размер.

По изложените съображения съдът намери оспорения акт за законосъобразен, съответно жалбата срещу него се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 298, ал. 1 във вр. с чл. 290, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 28 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-М. Е. Р. Т. срещу постановление изх.№ 23260/01.06.2022г. на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ С. Я., рег.№ 844, район на действие СГС по изп. дело № 202118440401841, с което на основание чл.290 АПК е наложена глоба в размер на 500 лева за неизпълнение на задължението, произтичащо от Решение № 843/15.02.2021г., постановено по адм. д. № 11257/2020г. по описа на Административен съд София-град.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: